

نەرگسیهت یان خود له شیعری

له تیف هه له مهت دا

م. علي طاهر حسين

بهشی كوردی / كۆلیجی پهروه ده / زانکۆی سلیمانی

پێشهکی

ئهم لیکۆلینهوهیهدا دهمانهویت تیشک بجهینه سهر چهند لایه نئیکی دهروونی شیعری کوردی و بۆ ئهم باسه مان هه ندیک له شیعره کانی (له تیف هه له مهت) مان کردوه به نموونه. شیعری کوردی له قوناغه کانی پێشکه وتنیدا، له کۆمه ل و کیشه جوراو جوهره کانی و لایه نه گشتیه کانی دانه براوه، ئه مهیش له روویه که وه بوته هوی نه وهی شاعیر نه وهنده خه ریکی خودی خۆی و ناخ و دهروونی نه بیته، له گه ل نه وه شدا دیاره دی دهروونی و ناخی شاعیران له کون و قوژینی دهقی هه ندیک له شاعیراندا ده که ونه پیش چاو، (له تیف هه له مهت) یش یه کیکه له و شاعیرانه. له پێشدا باسی نەرگسیهت وهک زا راره یه کی دهروونی ده که یین، به لام مه رج نییه کتومت وهک زا راره یه کی دهروونی له بواری نه ده بیدا به کاری به یینین، ئیمه زیاتر جه خته ده که یینه سهر زالکردنی خود له شیعری له تیف هه له مهت دا، خودیش بۆ خوی له ژێر سینه یی نەرگسیهتدا نه شو نما ده کات.

نەرگسیهت و شوناس کردنی له روانگهی دهروونناسیهوه

ئهمرو زو بهی لیکۆلینهوه دهروونیه کانی جهخت له سهر نه وه ده که ن که که سیتهی دا هینه ر له بواری نه ده ب و رۆشنییری و بگه ره بواره کانی ته ریشدا که سیتهی تایبه تیه و خه سه له تهی دهروونی هه ن له که سانی ته ری جیاده که نه وه. ههروه ها جهخت له سه ره نه وه ده که ن که چه ن دین دۆخی دهروونی ناریک هه ن ده به نه هوی دروستبوون و په یدا بوونی دا هینهانی جوراو جور لای نه دیب و هونه ره مند، دیاره نه ده بی سوریا ل و نموونه چا که کانی، نه وه مان بو در ده خه ن که به چه شیوه یه ک ورینه و ئایهت و که مکردنه وهی رۆلی هۆش و سه رخستهی رۆلی یینا گایی (اللاوعی)، چ رۆلیکیان له به ر زکردنه وهی ریشه ی شیعریهت و نه ده بیته دا هیه. پێشه که وتن و په ره سه تلخی دهروونناسی و لاکردنه وهی ره خه گران له به کار هینهانی چه مک و زا ره وه دهروونیه کانی به شیوه یه کی زیاتر کاری گه ری دهروونناسی به سه ره نه ده بیدا رو ونده کاته وه. هه ره لیره وه یه که له پال ره خه ی سوسۆلۆژی و زمانه وانی میژو ییدا ره خه یه کی ته ره په یدا بووه بۆ لیکۆلینه وه له سه ره نه ده ب نه ویش ره خه ی دهروونناسیه، واتا دهروازه یه کی ته ره زیاد بوو بۆ لیکۆلینه وه و شیکردنه وهی نه ده ب. ره خه گران سوودیان له بۆ چوونه کانی (فرۆید) و (یونگ) و (ئه دله ر) و... هته بی نی بۆ شیکردنه وهی دهقه نه ده بییه کانی، فرۆید بۆ خۆی چه ن دین لیکۆلینه وهی له سه ره ژیا نی هونه ره ندان و نو سه ران کردوه، نه وانی کردوه به نه زمونی هه ندیک له کاره کانی تاقی گه که ی، دیاره ئهم نزیک بو نه وه یه له نه ده ب، وایکردوه که بۆ چوونی جوان و ریک و پیک ده ربیره ت، بۆ نموونه ((فرۆید جهخت له سه ره نه وه ده کات که جیهانی شیعری جیهانیکی ناواقعیه نه نجای یاریه کی ته کنیکی هونه ریه یه))⁽¹⁾. بیگومان شیکاریی دهروونی شتی ژۆر له سه ره ده روون و هه ئسۆکه وتی شاعیر نه ذات به ده سه ته وه، به راده یه ک که ده توانی هه ئسۆکه وتی که سی ناو نه ده ب و نو سه ره بیاته وه بۆ سه ره شته به ره ته یه کانی، یاخود بۆ مندالی ((شیکردنه وهی دهروونی هونه ره ده توانی بوونی به ره ته یی کار دووباره بکاته وه نه مه ش له ریگای ده ستنو سه وه نابیهت، به ئکو له ریگای بیوگر فیا وه یه))⁽²⁾.

ئیمه نهم نووسینه ماندا که دهرباری له تیف ههله ته ، سوود له زاراوه یهکی دهرروئناسی ده بینین ، به لام به یه کجارجمکی نووسینه که مان ناکه یین به بابته تیکی دهرروئناسی که نهوه کاری دهرروئناسیکه ، به لگو ههر له چوار چیهوی نه دهه ب و ره خنه ی نه ده بیدا ده مینیتیه وه . بو نهم نووسینه نه رگسیت ، یان خود له شیری له تیف ههله ت دا سوود له زاراوی نه رگسیت ده بینین ، بویه پیشه کی به پیوستی دهرمانین ، ئاوریک له چند سه رچاوه یه کی دهرروئناسی به مینه وه به کورتی پیناسه یه ک وهر بگرین .

یه کی که لهو زاراوه دهرروئناسی که زور له سروشتی شاعرو داهینه رانه وه نزیکه ، زاراوی نه رگسیت ته ، (Narcisme) که به روونی لای نه وان ره نگه داته وه ، به تاییه تی نهو شاعیرانه ی که زیاتر له پیوست به لای خودی خویندان دایان شکاندوه وه ، بگره شاعیران زور بیت ، یاکه له سییه ری نه رگسیت ته رگاریان نابیت ((هه موو شاعیریک نه رگسییه ، له زه ت له خوشیستی خودی خو ی ده بینین))^(۳) ، به لام نهم خود په رستییه ، ریزه ی له شاعیریکه وه بو شاعیریکه تر ده گوری ، نه رگسیت (لای یونانیه کان ناویکه له ووشه ی نه رگسه وه وهر گیراوه ، ناوی که نه جیکی نه فسانه یی جوانه ، دلی نه چیته وینه که ی خو ی که له سه ر ناوه که دهره وشیته وه ، عه شقی ده بیت و ده یه ویت باوه شی پیا بکات ، به لام ده خنکی ، خواوه ندیش ده یکات به و گوله ی که به م ناوه ناسراوه)^(۴) . نهم چند رسته یه دا نووسه ر باس له چونیتی هاتنی ناوه که ده کات هه ره وه ها دینه سه ر به کاره یانی نه مرو ی زاراوه که له بواری دهرروئناسی و نه ده ب دا و ده نیت : به لام نه مرو نه رگسیت به کار ده هینری بو نه و لادانه سیکسییه ی که وا له مروفا ده کات له عه شقی خودی خویدا به خنکی زاناکان واده بین که نیرکسیه تی سروشتی دوو قوناغی هه یه : یه که میان ، قوناغی مندالییه که خودی خو ی ده کات به بابته تی لیبسو ، دووه میشیان قوناغی هه رزه کاره که تیشکی لیبسو له بابته تی دهره وه وهر نه گری ، تا له خودی خویدا بیچه سپینی ، نه گه ر مه یلی نه و که سه به لای عه شقی خویدا زیاده تووندو تیز بوو ده بیت به (Nevrose Nercissitie) واتا عوسابی نیرگسی .

نهم جو ره عوسابه به هو ی وه ستانی په ره سه ندنی ویزدانی قوناغی یه که له دایکه ده بیت ، یا به هو ی زیاده بوونی دخی نیرگسیتیه دووه مه وه ، له ویدا تیشکی لیبسو له خودا کو ده بیتیه وه ، نتر مروفا له ویدا شتیکی لاده بیت لیبی دهروانی و ناره زوی ده کات ، نه ویشنه فسی خیه تی . زور به ی زانایانی دهرروئناسی له سه ر نه رگ و نهم شیوه یه ی نیرگسیت کۆکن و لیکچوونی ته وا و له نیوان نیرسیس ، یا نه رگسی که نه ج و شیوه ی گولی نیرگسدا ده بینین ، نه ویان به خویدا ده چیته وه عه شقی خو ی ده بیت و گولی نه رگسیس که جووه به خویدا شیوه که ی له دخی خه ریکبوونی راده ده ری نه رسیسی که نه ج ده کات به خودی خو ی ، نهم لیکچوونه ره وان بیزیه کز بووه بووه به دیاره یه ک له شارستانی سده ی بیستم .^(۵)

نه مرو رای جیاواز لهو بو چوونانه ی سه ره میشدا هه ن ، بو نه موونه ، ده گوتری : ((نه رگسیت پینچه وانیه چه مکی چه ز له خودو زاتی خو کردنه))^(۶) ، یان ((هه ندیک له ره خه گره نو یکان دیاره ی هه نه وشانده وه ی ژبانی نویمان بو نه رگسیت ده گینه وه))^(۷) . واتا نه رگسیت به تاییه ته نه دی له قه نهم ده من ، به راده یه ک که به تانی ده که نه وه له ناوه رو که سایکۆلۆژییه که ی ، واتا له سه ره تادا نه و لیکچوونه ره وان بیزیه بو مه به ستی ده وه مه ندر دنی زاراوه کانی دهرروئناسی بوو ، مۆرک و نه رکی دهرروئناسی پیوه لکینرا ، که چی نهم نهم مۆرکه دوری ده خاته وه وله چوار چیهوی تاییه ته ندیدیدا ده یباریزی .

(نه ریکفرۆم) یو چوونیکسی جیاوازی هه یه ، نه ویش له قالی مۆرکه چاره سازیه که (العلاج النفسی) دهریده کات و مۆرکی کۆمه لایه تی و دهررونی ده داته پال) (نه ریک فرۆم به رانه ر چه نده ها جو ری شیوه ی له خو باییوون و ستایشکردنی زاتی خو ت و ره زا بوون به خود و سه ر سورمان و شه یدایی و مه یلی به لای خودا دایده نی)^(۸) .

مروقی نه رگسی هاو چه رخ جیا یه ، وه ک لاش ده نی : ((تاک سیمای نه رگسی خو ی ده خاته روو وه ک پیوستیه کی داکۆکیکردن دزی دوژمنایه تی ، نه ک وه ک پیوستیه ک که ته نها خوشه ویستی و شه یدایی خود بیسه یینی))^(۹) ، نه مانه ش نه رگسیت له وه دهرنه که ن ته نها دیاره یه کی چاره سه رکردن بیت ، به لگو سنووری له وه فراوانتره به تاییه تی نهم سه رده مه دا که نیستیهاک بو لی خو ی ده بینین ، جالیروه ده بیت و رده بینه وه له نیوان دوو ناره زوودا ، ناره زوویه ک به ره مو خوده نه رگسیتیه تی چاره سه رسازی ، مروفا ههر له کۆنه وه مه یلی خودی و تاییه تی خو ی وه ک تاک هه بووه .

نەرگىيە تىلى ئۆيۈنچە ئە چەند شتىكەۋە پەيدا دەبىت، ۋەك ترس ئە بىتوانايى و بەركار تىكىردن وترس ئە مردن، ((بەلام نەرگىسى ھەست بە بىئارامى و تاوان دەكات دوور لەۋەى گىرقتى خۇي بگەيە نىتە كەسى تر، بەلكو بەدوای مانايە كدا دەگەرى بۇ ژيان))^(۱۱)

كەسى نەرگىسى ستايشى ھاۋكار يىكردن و رۇحيەتى كۆمەلى دەكات، بەلام ئەناخەۋە شتى شاراۋەى دوور ئە فاكتەرى كۆمەلەيتىش ھەلدەگىرى، رۇحى نەرگىيە تىلى ئۆيۈنچە نامادە بوونىكى زۆرى ئە "نېۋەندى ئەدەبى و ھونەرىدا ھەيە، بەتايىبەتى ئە ئەدەبى سورىيالى و ئەدەبى دىيانىپىنان (الاعتراف) و سەرگوزشتەى نووسەران، يا ئە يادداشتدا. ئەدەب بەشېۋەيەكى گىشتى، بگرە ھونەرىش بواريكى نىجگار بەرفراوانە بۇرەنگدانەۋەى دىيارە دەروونىيەكان، ھەر بۇيە رەخنەگران ئاۋرىان ئەم لايەنە داۋەتەۋە بە دروازەيەكى دەروونىيان داناۋە، بۇ چوونە ناۋ ئەدەبەۋە بە مەبەستى دۇزىنەۋەى شتە نادىيارەكانى ناۋ دەق و لكاندەۋەيان بە دەروون و شاراۋەكانى ژيانى شاعىر بەتايىبەتى ئەۋ ئەدەبەى كە لايەنە كۆمەلەيتىبە گىشتىەكان دوور دەكەۋىتەۋە جەخت ئە سەر دەربىرىنى ناۋەۋەى دەق دەكات، بابلىپىن ئەۋ ئەدەبەى كە بايەخى سەرەكى بە لايەنى دەروونى نووسەرۋە كەسەكان دەكات، بۇنەۋە، رۇماننوۋىيە دىت رۇماننىك دەنوۋىيە باسى شتىكى كۆمەلەيتى دەكات، تىشك ناخاتە سەر دەروونى پالەۋانەكانى، بەلكو مەبەستى سەرەكى ئەۋەيەكە دىيارەيەكى كۆمەلەيتى گىشتى بخاتە روو، نىرەدا رەخنەگران تايىت ئە دەروازەيەكى دەروونىيەۋە بچىتە ناۋ دەقكەۋە، چۈنكە رۇماننوۋىيەكە، زاتى شاراۋەى پالەۋان و كەسەكانى ناۋ چىرۋەكەكانى ئەكىشاۋە، كەچى رۇماننوۋىيە ۋا ھەيە، مەبەستى سەرەكى ئەۋەيە، كەسەرەنجى خوينەر بەلەى مەۋدا دەروونىيەكانى ناۋەۋەى پالەۋان و كەسەكاندا رابكىشى، ئەم شېۋەيە زەمىنەيەكى باشتر و ئە بارتەرە بۇ رەخنەگر كە جەخت ئە سەر بۋارە دەروونىيەكە بكات و شتە شاراۋە جوانەكان بدۇزىتەۋەى بيا ناخاتە روو، رەخنەگر، يا لىكۆلەرى زىرەك، ئە ناۋ شتە كۆمەلەيتىبە گىشتىەكەدا ھەر دەتوانى تارادەيەك شتى شاراۋە بەيىتتە دەرى.

نەرگىيە تىلى لەتيف ھەلمەت و رەنگدانەۋەى چەمكى خۇد

ئەدەبى كوردى ئەدەبىكە بۋارە كۆمەلەيتى و مېژۋىيە گىشتىەكانى ئەخستۈتە پەراۋىزەۋە، بەلكو ئەمانە ئە سەروى لىستى بايەخى ئەدەبى كوردىدا بوون، ستەم و داگىر كىردى بەردەۋام. فاكتەرىك بوۋە، ۋاى كىردوۋە كە ئەدەبى كوردى بە كىشەى كۆمەلەيتى و مېژۋىيە باربىكرىت، ئەمەش بوارى ۋاى نەرەخساندوۋە، تا شاعىر، يانەدىب بايەخى تەۋاۋ پىۋىست بە دەروون بدات و تىشك بخاتە سەر خۇد، ئەمەش بۇ خۇي، تارادەيەك دەروازەى دەروونى بۇ رەخنە بەداخراۋەى دەھىلەتەۋە ۋەك پىۋىست رىگا نادات رەخنەگر بە مەبەستى ئە نجامدانى خويندەۋەى دەروونى ئە دەق نىزىكىتەۋە، بە شېۋەيەكى دىيار سەردەمى نۆيگەرى ئەدەبى كوردى بە ھۇي باروۋىخى نالەبارو سە پىنراۋەۋە زۇر لكاۋە بەكىشە كۆمەلەيتى و شۇر شىگرەكا نمانەۋە، دىيارە شۇرش، كىشەى نافرەت، كىشەى چەوساندەۋەى چىنايەتى، ئەتەۋەيى شتى گىشتىن و، پەيۋەندىيان بە ھەموۋ ئەندام و، چىنەكانى كۆمەلەۋە ھەيە، ئەم بابەتەنە روۋبەرىكى زۆرى ئەدەبى كوردىيان داگىر كىردوۋە، ئەبەر ئەۋەى گىشتىن، مەۋدا زاتىيەكانىيان تىدا ۋەدەبىت، بەدەربىرىنىكى تر خودى نووسەر و كەسەكان نايەنە سەر دەق و، ناخىنە روو، بۇيە مەۋداى دەروونى شتىكى ئەۋتۇ بۇ خوينەرۋە رەخنەگر دروستناكەن، ئە پال ئەمانەشدا ئەگەر بەۋردى سەيرى ھەندىك دەق بگەين، باكىشە كۆمەلەيتى و گىشتىەكانىش زال بن، بەلام تروسكايەكى دەروونى ئە كۇن و قورۇبىياندا دەبىنرى، تا رەخنەگر، يا لىكۆلەر بىكات بە خالى دەربىرىن بۇ بنىاتاننى خويندەۋەى دەروونى.

لەتيف ھەلمەت مەبەستى باسەكەى نىمەيە، دىيارە ھەلمەت ھەر ئەۋ شاعىرە نۇنخوزانەيە كە بايەخىكى زۇرىان بە كىشەى كۆمەل و گەل داۋە، ئە ھىچ سەردەمىكدا ئە كۆمەل و گىرقتەكانى جىيا ئەبۇتەۋە، يەلام ئە شىعەرى ھەلمەت دا ئە ھەندىك دەقدا شتە خودىيەكان ئەگەل بۋارە كۆمەلەيتىبەكاندا ئاۋىزانى يەكتەر دەبن، ئەگەر چى مەۋدا گىشتىبەكە زۇر قورسەرۋە روۋبەرەكە داگىر دەكات، بەلام ھەندى جار بە شېۋەيەكى كەم ھەندىك دىيارەى دەروونى رەنگدەۋەنەۋە كە پەيۋەندىيان بە ناخى شاعىرەۋە

ههیه، نهمهش نهوه ناگهیهنی که نهم دیارده دروونیه که مانه ههر لای هه لیمهت ههن، به لکو لای چه ند شاعیریکی تری هاونهوی خوی به رادهیهکی که متر ههن، ته نانهت له نهوهی پیش نه میس لای شاعیرانی نویگه ریی به که م و دوی نویگه ریی به که م (گۆران تاشه سته کان نهم جیاوازییه ده بیئری، بۆ نمونه خود نه وهنده له شاعیری گۆران دا رهنگ ناداته وه، دیاردهی دروونی و لای (بیکه س)، یان (قانج) به دی ناکری، نه مانه له شاعیره کانیا ندا زۆر ناویتهی کیشه گشتیه کۆمه لایه تیه کان بوون وهک، بزگاری، هه لسانه وه، کیشه چینه یه تی، گرتی نافرته ونه یان په ر ژاوته سه ر نزیک بوونه وه له لایه نه زاتیه کان، به پیچه وانه وه لای شاعیریکی وهک، (نه حمده ههردی) شته دروونی و زاتیه کان له نه ده به که یدا کاری ته واوی له بو نیادی ده که کانی کردوه، به در بر یینکی تر خود (زات) رۆلی دیاری له پیکه یانی سه ر چاوهی شاعیره کانیا ندا بییوه، رهنگه له پال پیکه اتهی دروونی و بارودۆخی نه وه ختهی نهم شاعیره جۆری خویندنه وهشی رۆلی له بایه خدان به لایه نی دروونی بیییت، (نه حمده ههردی) له گه رانه وه یدا بۆ کوردستان له به ر نامه یه کدا، یادگار یه کانی خوی گیرایه وه وه له چا و پیکه وتیکدا باسی نه وهی کرد که کتیه کانی (جبران خلیل جبران) و (میخائیل نعیمه) و ها و نه وه کانیا نی ده خویندنه وه، نه مانه زاتی خویان فه رامۆشنه کردوه له نه ده یدا، رهنگه نهم خویندنه وه یه سوودیکه باشی بۆ نه حمده ههردی هه بو ییت^(۱۱) وهک گوتم هه لیمهت یه کیکه له دهنگه دیاره کانی شاعیری سالانی جه قتا و جی دهستی به نویکردنه وهی نه وه کاته وه دیاره، شاعیری سالانی جه قتایش له نویکردنه وه دا مۆرکی بابه ته گشتی و کۆمه لایه تیه کانی پیوه دیاره، به لام به شیوازیکی هونه ری تازه تر، هه لیمهت ههر له دیوانی (خواوشاره بچکوله که مانه) وه ، تانوسینه کانی نیستای نه وه بابه ته گشتیه یانه ی خستوته سه ر پله به رزه کانی بایه خی خوی ، له گه ل نه مه ییدا سی به ری زات له زۆر جیگای شاعیره کانیا ندا ده بیئری، ده توانین له کون و قوژنی ده که کانا چا و به دیاردهی دروونی شاعیردا بگیزین، نیمه نه وه ناشکرا ده که یین، که نه رگسیهت به ته واوی وهک زا راه دروونناسیه که نابینریت، به لکو سی به ری نه رگسیهت هه ست پیده کری، به تابه تی پیشتیش ناماژه مان به وه دا که نیمه له کار کرد نماندا زانستی دروونناسی به سه ر ده قدا زاناکه یین و نه ده ب بایه خی سه ره کی نیمه یه، بویه له نمونه هه لپژاردندا لایه نی زاتی و تابه ته مند (من) ده خه یه روو که ناماژه ی راسته وخۆ و ناراسته وخۆن بۆ کار تیکردنی نه رگسیهت، سی به ری چه ند دیارده یه کی تریش له شاعیره کانی نهم شاعیردا دیته پیش چا و، بۆ نه وهی خۆمان ههر له چوار پیوه نه ده بی و ره خه یه که دا به یلینه وه ناکه وینه به راوردکاری کوتومتی نه وه دیارده دروونیا نه ی شاعیره کانی له تیف له گه ل چۆنایه تی زا راه دروونیه کاندا، به لکو سوود له سی به ر و کاریگه ر ییان ده بیین.

زات لای له تیف هه لیمهت به شیوه یه کی نیجگاری ونه بووه، له هه موو دیوانه کانیا ندا ده بیئری ، له گه ل بابه تی گشتی و کۆمه لایه تیه کاندا که م دیت، نه مهش بوته هوی ده که وتنی چه ند لایه نیکی دروونی له شاعیره کانی له تیف دا، به لام ریژه یان له دیوانیکه وه بۆ دیوانیکی تر ده گۆری، بۆ نمونه له دیوانی به که مدا کیشه ی یاخیبوونی فیکری و کۆمه لایه تی به سه ر بایه خی شاعیردا زانده بن . . . و خه می دروونی و زاتیان تیا که مه ده بیته وه، له دیوانه کانی تریشا فا کته ری دروونی به زه قی دیته پیش چا و^(۱۲) بویه ده بینین خود له چه ند شاعیریکدا گه وره ده بیته وه له هه ندی شوینیشدا ونده بییت، یا بچو و کده بیته وه، ههر نه مه یسه وایکردوه راناوی قسه که ر (من) به شیوه یه کی زۆر لای هه لیمهت به کار به یئری، ته نانهت نه وه کاتانه یس که باسی کیشه کۆمه لیه گشتیه کان ده کات، به لام زمانه که ی جیاواز ده که ویته وه (کاتیک که باسی زاتی خوی ده کات به زمانیکی پر له کۆست و نه غمه یه کی دلته زین دیته قسان، به لام که خه ریکی باسکردنی جیهانی گشتی ده بییت به کیشه مرو ییه چاره نووسازو جیهانی سروشت ولات وو ناینده وه شیوه ی قسه کردنه که ی ده گۆری و مۆرکیکی شۆرشکیرانه وه رنه گری^(۱۳))

له کاتیکدا که باسی خوی ده کات به زمانیکی جیاوازه وه ده بیئری، به لام که باسی جیهانی گشتی بکات نی به ری زمانی ده گۆری، به کاره یانی راناوی قسه که ر به زۆری به لگه یه بۆ گه وره کردنه وهی زات لای هه لیمهت، یا به خشی نی ده سه لاتیکی گه وره پی، بۆ نه وهی ناگامان له چو نیتی دووباره بوونه وهی راناوی قسه که ر بییت له شاعیری له تیف دا، چه ند نمونه یه ک ده خه یه روو؛ له شاعیریکدا به ناو نیشانی (رهنگی باران) وه ده لیت؛

په یمانم داوه په یمانم داوه

تاكو پرشنگی هه تاوی به هار

وهك شاننه نه دههه لهو قتره خاوه

نایه مه دواوه

نایه مه دواوه^(۱۴)

یان له شوینیکی تردا له شیعی (ناویشانی دا) ده ئیت :

زامی دنم چه پك نه كههه

وهكو یادگار

باوهش نه دههه

له تیکوشان

له کوننه دان

له نازار^(۱۵)

یان ده ئیت :

كه چاوم كردهوه نهو خهونهی كه به شالقی

داری خهومهوه پی نه كههنی

له سهه فرمیسی پی نه جهره كهه ما سهه ریرابوو^(۱۶)

ههروهه له تیف له شیعیکی تردا به ناویشانی (نهه كوله كانه نه شكینم) رووی ده میمان تیده كات و ده ئیت :-

نهه كوله كانه نه شكینم

نههه باوهری منه

ناگره كهه ناتوینه وه

تههه نی من بلیسه یه کی بی خوله همیشه

په رستگاکان نه روخینم

وشه کانه نامیته ی رهگی زهوی نه كههه

شینایی ناسمان

وهكو چلی یادگار

له سهه دنما نه شكینم

نههه باوهری منه^(۱۷)

دیسانه وه شاعیر له شیعیکی تردا به ناویشانی (په یکه ریک بو خوم نه تاشم) ده ئیت :

من بویه نههه پیره ژنه نه كوژم كه له ناو كه لای

به فیره كونه كانداهه توتواوه

چونكه نهو سیهههه

كروشه کی كردهوه له منالدا نیا^(۱۸)

ههروهه ده ئیت :

من ناتوانم . . . به زمانی نیوه بدویم

ناتان ناسم . . ناتان ناسم

نەي نېۋە نەزائىن مەن كېم؟

مىۋانېكىم پە نەجەكانم رەشەبايە

فەرھەنگېكىم . . . ۋوشەكانم . . .

ۋوشەي پېش نە داىك بوۋنى ياسايە^(۱۹)

لەتېف ھەئەت لە خېزانىكى نايىنىدا پەرۋەردە بوۋە، داىكى زوۋ دەمرى، لەژۇر دەسەلاتىكىدا سالانى مندالىتى و گەنجى خۇي دەگوزەرنىي (م نە بارودۇخىكى نايىنى عەرەبى ۋەتەنەنى مۈتەزەمىدو توندوتىژدا گەۋرەبوۋم سەير كىردن كچىكى جوان حەرام بوۋ)^(۲۰)

لەۋ دەۋرۋەردەدا كە بۇ نەم گران بوۋە وردەۋردە ھۇشېكر دۇتەۋەۋە ياخى بوۋە نەۋ توندوتىژىيەي كە لە مندالىدا دەۋرى دابوۋ ھەر لە دەسەلاتدارانى خېزانەكەيەۋە، تا نەندامانى كۆمەل نە مندالى و گەنجىدا توۋشى داخراۋىي كىردوۋە، دەشى نەۋ شەرەمەي كە لە چەندشېرىكىدا باسى دەكات بگەرېتەۋە بۇ نەۋ توندوتىژىيەي كە لە مندالىدا قورسايى خستبوۋە سەر ژيانى.

لە مندالىدا ھەر داىكى دەربەستى ھاتوۋە، بەلام نەۋىش نە سووتاندا لە دەست دەچى نەۋ ونبوۋنە كاردانەۋەي دەروۋنى دەبېت و لەگەنېدا گەۋرە دەبېت و لە گەۋرەبېشدا لەسەر ناستىكى كۆمەلايەتى ۋە مرقاىيەتى گەۋرەتر توۋشى نازار دەبېت، يەكسەر بىر لەۋە دەكاتەۋە، يان نە بېناگاي (اللاۋى) خۇيدا داىكى دېتەۋە ياد كەتاكە غەمخۇرى بوۋە، تالە گەۋرەبېشدا بەشېۋەيەكى ناراستەۋەخۇ بېت بەفرىاد رەس نەۋەتا دەبېت؛

نەي نەبى داىكىم چى بلى، نەگەر بزانى

خۇشەۋىستەكەم كەۋنم دەكاتو

نە چائە خۇيى زىستانى

نەم سەدە نەفرەت ئىكراۋەدا

بە جېمىنىي . . .)^(۲۱)

زاتىستىن، ياخود وىستىن، ياخۇشەۋىستى خود خەسلە تىكى سەرەكېيە لاي نەرگىسى بەرادەيەك نەۋ خودە زۇر گەۋرە دەكرېتەۋە، نەمە لاي لەتېف رەنگەداتەۋە دەبېت؛

خۇمەن ھەرگىز لەمەردن ناتىرم

بەلام ناخ نەي خەمە سەختەكەي ژيانى چۇل و ھۇلم . . .

كە مەن مەردم . . .

كە مەن لە عەزەرتى مانگەشەۋى چاۋى كچىكىدا

سوۋم بوۋەۋە ناۋ دەمە ژەنگ داىگرت . . .

ئىبەر نەۋ ساكى ۋەكو مەن

گۇرانى بۇ دار بەروۋ دەبېت و

كى ۋەكو مەن چۆلەكەكانى كوۋىستانى

خۇش دەۋىت و

كى ۋەكو مەن بە زەنگۇلەي خۇيى خۇي

ھۇنراۋە بۇ خۇشەۋىستى دەنوسىت . . .)^(۲۲)

لەم شېعەرەدا زۇرپە ناشكرا خۇشەۋىستى لە رادەبەدەرى لەتېف ھەئەت بۇ زاتى خۇي دەرنەكەۋى، نەگەر زاتى خۇي ھەبېت، نەۋە شېعەر بۇ دار بەروۋ بەردەۋام دەبېت، خۇشەۋىستى بۇ چۆلەكە دەبېت، نەگەر نەم نەبېت، كەسېك نېيە، نەم چۆرە سۆزەيان بۇ دەربىرى، حەز دەكەين خۇيىنەر بەۋردى لە مەغزاۋ دەلالەتى نەمپستەيە بكوۋىتەۋە (ئىبەر نەۋسا كى ۋەكو مەن)

بەتايىبەتى ئە نىشانەى پىرسىيار (كى) و باناوى (من) كە ئەو دەرنە خەن جۇرىك ئە شىۋازى باشتىر و باشتىن (المفاضلة) بەكارهينراوه، واتا باش، باشتىر، باشتىن، خودى لە تىف خۇى باشتىن يانە ئە ھاوكىشە و پلەكاندا. ھەر ئەم نمونە شىعەرىيەدا روويەكى تىرى نەرگسىمان ئە ئە نجامى شىۋازى پىرسىيار كەرنەو بە دەرنە كەوئى مروقى نەرگسى خەن ئە كىبىركى (منافسە) ناكات خودى خۇى خوشنەوئى ھەست بە خەمۇكى و بىنارامى دەكات، بە لام نايەوئى ئەمە ناراستەى كەساتى تىر بىكات، ديارە ھەر ئە بەر ئەو ھە كە رۇخى كىبىركى كەرنە نىيە، ئەنھا كىبىركى ئەسەر ئەو دەكات كەكەسىكى پەسەند كراوئىت و رازىيەوئى خەن ئە بۇ خۇى وەرگى ئەسەر زەمىنەى واقىع خەن ئە كىبىركى ناكات چوتكە ئەو پەيوەندىيە بە بىناگايىەو ھەيە. ديارە ئەم شىعەردا لە تىف بە ئاشكراو بى ھىچ شىۋازىكى زامانى راستەو خۇ و لەسەر زەمىنەى واقىع ھىچ جۇرە كىبىركىيەكى ئەرجىيانە بۇ بە دەستەيىنەى رەزامەندى خەن ئە و كەسانى تەردەن بىرئىت، بە لام ناراستەو خۇ ئە بىناگايى (لاوعى) لە تىف دا ئەو ھەمان بۇ دەرنە و كەوئى، واتا ئەو شىۋازى پىرسىيار كەرنە (كى+و ەك من) ە بىناگايى لە تىفمان بۇ رووندە كاتەو ھە، بەو شىۋازە پىرسىياراويىەو ھەمى پىو ەكەو ھە، لە تىف دەيەوئى زاتى خۇى سەرىخات و بىكات بە باشتىن زات و ھەوئى ئەو دەكات خۇى خوشەوئىست بىكات و سەرنجى خەن ئە بە لاي خۇيدا رابكىشى، ئەو ھەش شىۋاز و ويستى نەرگسىيە كە دەيەوئى بە ئاشكرا كىبىركى ئەكات، بە لام ئە بىناگايىدا (لاوعى) كىبىركىيەى بۇ پەسەند كەرنەى زاتى خۇى ئە لايەن كەسانى تەرەو دەرنە كەوئى، ئە شىعەرى لە تىف دا جارى و ھەيە، ئەو خود ويستە ئەسەر روويەرىكى كۆمە لايەتى رووندە بىتەو ھە، واتا دىت باسى شتىكى گشتى دەكات، بە لام ئەو گشتىيەدا زاتى خۇى گەورە دەكاتەو ھەو ئە شىعەرى كەدا بە ناوئىشانى (ھەورە) و ھەئىت:

ئەم دارانە

عەشقى من دەيىخشمە ئەم ولاتە

ئەو كىو ە بەرزانەش منم

چى گورىسى زەوى ھەيە

بىكەن بەيەك

ھەرنانگاتە گەردنم... (۳۳)

يان ئە شىعەرى (رەگ و خاك) دا ھاتو ھەئىت:

من دەتوانم

ھەموو شىنایى ناسمان

دئوپ دئوپ بلىسمەو بە زمانم

دريژتري ھونراوئى پى بنووسم بۇ:

نىشتمانم

من دەتوانم

رووناكى گشت خۇرەكان

بىلزم و بىكەم بەقزى دريژ بۇ:

دەزگىرانم

من دەتوانم

ووشەى ھەموو فەرھەنگەكان

بىلزم و بىشارمەو ھە

لەناو قولپى خوئىنى گىانم

بە لام ھەرگىز ناتوانم

نالهم خاکه بهولاه

هیج خاکیکی تر بکه مه نیشتمانم^(۲۴)

نهم شیعرانهی لهتیف دوو روویان ههیه، روویهکی کۆمه لایهتی و شۆرشگیری گشتی و روویهکی شاراوویی که خود ویستن و گهوره کردنی (من) ه، لهتیف کۆمه لایک کرداری مه حال دهکات بۆ نهوهی گهورهیی منی خوی بسه لینی، واتا به شیک له مه بهستی نهو کرداره مه حالانه نهوهن زاتی هه لمت گهوره بنوینن، نه گهر چی نه نجامدانی نهو کرداره مه حالانه له پیناوی کیشه یهکی نیشتماننی گشتیدان، ناشکرایه که بابهتی خوشه ویستی خاک بابهتیکی گشتییه به لام لهو کیشه گشتیه شدا جۆریک له تاکی خودی خوی له ناو کۆمه لدا ده بینی (تقره)، منی دهقه کهی لهتیف دهتوانی هه موو شینایی ناسمان بلیسیته وهو روونای گشت خۆرهکان بلدی بۆقزی دهزگیرانه کهی که نه مانه کرداری مه حانن له واقیعدا، به لام ناساین له چوارچیوهی زمانداو شیعریه ت به دهق ده به خشن.

هه ندی جاریش (من) که دوور له تیکلاو کردنی بابهتی کۆمه لایهتی و گشتی کاری خوی نه نجامدهدات و ههر بۆ خوی له پیناوی تیرکردن و مه زنگردنی زات دا ده بییت، نه وهتا لهو شیعره دا به ناو نیشانی (دابه شکردن) وه ده لیت:

گهر بمهوی نه م زهوی یه

له ناو چنگما

پاک پاک ده کهم و وهک پرته قال

کوز کوز نووز نووز

بهشی ده کهم

له خۆم وله هه ندی مندا

گهر بمهوی نه م زهوی یه

له ده ستمدا ده کهم به توپ

ناسمان (نهو ده ریا تووره یه ی

هه زاران خۆری ناگر

مه له ده کهن له ناخیدا شلی وشۆپ

ده کوژنمه وه وهک گلۆپ

گهر بمهوی هه رچی ناوی گیتی هه یه

ده یکم به ته م دتۆپ دتۆپ^(۲۵)

نهم شیعره دا نهو کێبکییه نه رگسییه که کهسی نه رگسی له سه ر زه میتی واقیع ده رینا بریت نه م له روویه ریی شیعیکی وهک نه م شیعره دا به هوی تو مار کردنی ساته کانی بینا گایی (لاوعی) له قابلی شیعره دا پیشا نمانی ده دات، له ویشدا جۆریک کێبکی خه سته بۆ ته وه، به لام نهک له سه ر روویه ریی واقیع، به لکو له بینا گایی شاعیردا، دیسانه وه کۆمه لایک کرداری قورس و گران و موسته حیل ده به خشیته خودی خوی، واتا زاتی خوی که خودیکی پیوه یه و نایه وی کێبکی بکات بهو کرداره مه حاله قورسانه تیر ده کات. نه گهر سه یری ده لاله تی (نه گهر بمه وی) که سه ره تای شیعره کهی دروست کردوه بکه یین، ده رنه که وی که (من) که نایه وی نهو کارانه بکات، واتا هه ز ناکات بکه ویته پرۆسه ی کێبکی کردنه وه، کتومت رسته ی (نه گهر بمه وی) نه وه ده گه یه نی که نامه وی نه مه ش له لایه که وه نزیکه له ده روونی کهسی نه رگسی که نایه ویته نه وانه ی که خوی ده یه وی نه گهر خرا پیش بیته بگه یه نیته کهسی تر، دیاره نهو کرداره قورسانه ی ناو ده قه که نه نجامدانیان چه شنیک له کێبکی دروست ده کهن، بۆیه شاعیر ههر له سه ره تای شیعره که وه واتا له دیوی یه که مه وه رسته ی (نه گهر بمه وی) به کار دینی بۆ نه وه ی له لایه ک کێبکی بخاته لاوه له لایه کی تریشه وه زاتی خوی پر بکات له توانایی.

له چهند شیعریکی تری له تیف ههلمهت دا ههست به وینه کیشانی چهند دیاردهیهکی دموونی تر دهکەین، وهک له شیعری
(هیچ دوور نیه) دا دهئیت:
هیچ دوور نیه که بتهوی گولی بۆن کهی
به دم و چاوتا بتهقی
هیچ دوور نیه بوو که شووشه یهکی خرپن
بۆمناله که ت بکری
ههردوو دهستی له ری ببن به ده چه قو
به ناخی دلتا بچهقی
هیچ دوور نیه ده می کچی
که وهکو پاساری تینوو
ههروی له شت هه لدهمژئی
زمانی بی به ره شماریک بنگوژی
هیچ دوور نیه که خه رمانی پرچی - نازلی - یش
تهل تهل هه مووی بی به تیرو
بسمی سنگ و بسمی دلش (۳۶)

لهم دهقه دا راسته ههست به دیاردهی دموونی من، یا که سیک له شیعره که دا ناکهین، به لام به تهواوی شیعره که وینهی
دیاردهیهکی دموونی گشتی تیدا کیشراوه، که نهک، ته نهها که سیک، به لکو دموونی کۆمه لگهی به گشتی گرتۆته وه، نه ویش
دیاردهی بینارامی و گومان و دله راوکینه که شهرو پینشکه و تتی ته کنه لۆژی و سه رکۆتکردن ده سه لاتی گشتگه ری (الکلانیه)
هه لیرشتوون، سه یر نییه بوو که شووشه بییت به چه قو، خه رمانی پرچی خوشه ویستیک بییت به ره شمار، یاسیداره، نه م
سه رسورمانه به وردی نه و دیارده دموونی بیانه مان بۆ ده کیشی له کۆتاییدا ده ئین لای هه لمهت راناوی قسه کهر (من) به زۆری
له شیعره کانیدا به کاربراون، له هه ندیک روومه به مه بهستی تیرکردنی زاته، یا که وه کردنی، هه ربۆیه شاعیر په نا ده باته
به ره بهرجه سه کردنی چهند کرداریکی موسته حیل بۆنه وهی مه زنی زاته که گه وه ربه کات و ریزه ی مه زنییه که ی زیاده کات،
دیوانه کانیسی پرین له (من) و به کارهینانی راناوی قسه کهر. راسته شیعری کوردی گیرۆده ی کیشه کۆمه لاتییه گشتیه کانه مان
بووه، به لام نه گه ره به چاوی ره خنه گرو لیکۆله ر بکه وینه پشکنین له دیرو برگه و چهند دهقیکی شاعیره کانه ماندا، ده توانین
ده ستبغه یه سه رناستی دموونی، نه مه ش دمووازه یه که سوود به ره خنه ی نه ده بی کوردی ده گه یه نیت.

ئه نه جام

پوخته ی ئه نه جامی لیکۆلینه وه که له م خالانه ی خوارمه ودا که لاله بووه:

۱- شیعری کوردی له کۆمه لوه نزیکه و کیشه کانی رووبه ریکی زۆریان ئی داگیر کردوه.
۲- به زۆری خود له شیعری کوردیدا فه رامۆش کراوه، به لام له پال بابته کۆمه لایه تیه کانه هه ندی جار دیارده ی خود تیپینی
ده کریت.

۳- له تیف هه لمهت نموونه یه کی باشه بۆ نه م بواره

۴- به کاربردنی راناوی قسه کهر بۆ لیکۆلینی زۆر له زانکردنی زات و دمو له مه ندر دنیادا ده بیینی.

په راویزه کان

- (۱) ثامر حسن، البحث في ابداع الشعر ص ۳۶.
- (۲) جان یف تادیبه، النقد في القرن العشرين ص ۲۰۴.
- (۳) هه مان سدرچاوه ص ۲۰۴.
- (۴) د. جمیل صلیبیا/ المعجم الفلسفی، ج ۲/ ص ۴۶۲.
- (۵) هه مان سدرچاوه ص ۴۶۲.
- (۶) مجله العرفه/ عدد ۳۲۹: ص ۶۷.
- (۷) هه مان سدرچاوه/ ل ۶۷.
- (۸) هه مان سدرچاوه/ ل ۶۷.
- (۹) هه مان سدرچاوه/ ل ۶۷.
- (۱۰) هه مان سدرچاوه/ ل ۶۸.
- (۱۱) یادگار ییه کانی نه حمده هه ردی (کوردسات) چاویپیکه وتن و سازدانی نارام سعید، رپوژی ۲۰۰۱/۷/۵.
- (۱۲) عبدالله ظاهر البرزنجی/ السمکه الفضیه، ص ۱۱۰.
- (۱۳) هه مان سدرچاوه/ ل ۱۱۱.
- (۱۴) دیوانی له تیف هه ئمهت بهرگی یه کهم، ل ۱۶.
- (۱۵) هه مان سدرچاوه/ ل ۲۹.
- (۱۶) هه مان سدرچاوه/ ل ۳۵.
- (۱۷) هه مان سدرچاوه/ ل ۴۷.
- (۱۸) هه مان سدرچاوه/ ل ۶۳.
- (۱۹) هه مان سدرچاوه/ ل ۸۱.
- (۲۰) رییازی نازادی، پاشکوی نه دهب و هوندر سالی ۲۰۰۱ ژماره (۸)، ل ۴.
- (۲۱) دیوانی له تیف هه ئمهت بهرگی یه کهم، ل ۴۸۷.
- (۲۲) هه مان سدرچاوه/ ل ۴۲۸.
- (۲۳) هه مان سدرچاوه/ ل ۵۷۸.
- (۲۴) هه مان سدرچاوه/ ل ۵۷۷.
- (۲۵) هه مان سدرچاوه/ ل ۵۸۰.
- (۲۶) هه مان سدرچاوه/ ل ۷۶۳.

سه رچاوه كان

أ- كتيب، - به عهدهى

- ١_ أريك فروم/ أزمة التحليل النفسى، المؤسسة العربية للدراسات والنشر، بيروت، ١٩٨٦.
- ٢_ اسعد رزوق/ موسوعة علم النفس، المؤسسة العربية للدراسات والنشر، بيروت، ١٩٨٦.
- ٣_ ادونيس/ زمن الشعر، الطبعة الثانية، دار العودة، بيروت، ١٩٧٨.
- ٤_ ثامر حسن/ البحث النفسى في أبداع الشعر، دار الشؤون الثقافية، وزارة الثقافة الاعلام، بغداد، ١٩٨٦.
- ٥_ جان يف تادييه/ النقد في القرن العشرين، ترجمة د. قاسم المقاد، منشورات وزارة الثقافة، دمشق، ١٩٩٢.
- ٦_ جميل صليبا/ المعجم النفسى، دار الكتاب اللبنانيه، الجزء الثانى، ١٩٧٨.
- ٧_ سيجوند فرويد/ تفسير الاحلام، ترجمة مصطفى صفوان، القاهرة، سنة بلا.
- ٨_ سيجوند فرويد/ الهنديان والاحلام في الفن، ترجمة جورج طرابيستي، دار الطبيعة- بيروت - الطبعة الاولى ١٩٧٨.
- ٩_ سامي الدروبي/ علم النفس والأدب، المؤسسة العربية للدراسات والنشر، بيروت ١٩٧٧.
- ١٠_ سعيد علوش/ معجم المصطلحات الأدبية المعاصرة، دار الكتاب اللبناني، الطبعة الاولى ١٩٨٥.
- ١١_ عز الدين اسماعيل (د) التفسير النفس للأدب، دار العودة، بيروت، ١٩٦٢.
- ١٢_ عز الدين اسماعيل (د) الشعر العربى قضايا وظواهره الفنية والمعنوية، دار العودة، دار الثقافة، بيروت، الطبعة الثانى ١٩٨١.
- ١٣_ عناد غنروان (د) مستقبل الشعر وقضايا نقدية، دار الشؤون الثقافية العامه، بغداد، الطبعة الاولى، ١٩٩٤.
- ١٤_ قاسم حسين صالح/ الابداع في الفن، دار الطلبة للطباعة والنشر، بيروت، ١٩٨١.
- ١٥_ لطيف هلمت/ السمكة الفضية قصائد مختاره، اختارها وترجمها، عبدالله طاهر البرزنجى، مطبعه الحوادث، بغداد، ١٩٨٧.
- ١٦_ كمال أبو ديب/ جدلية الخفاء التجلى، دراسات بنبويه في الشعر، دار العلم للملايين، بيروت، ١٩٧٩.
- ١٧_ مصطفى سوييف/ الاسس النفسية للابداع الفنى في الشعر، دار المعارف - مصر القاهرة - ١٩٦٩.
- ١٨_ مجدى وهبة/ معجم مصطلحات الأدب، مكتبه لبنان، بيروت، ١٩٧٤.
- ١٩_ نازك الملائكة / سايكولوجيه الشعر ومقالات اخرى، دار الشؤون الثقافية العامه، بغداد، ١٩٦٥.
- ٢٠_ نازك الملائكة/ قضايا الشعر المعاصر، الطبعة الثانية، مكتبه النهضة، بغداد، ١٩٦٥.

به كوردى

- ٢١_ لهتيف ههلمهت (ديوان) بهرگى يهكهم، چاپ يهكهم، كوردستان، سليمانى، سالى ١٩٩٦.
- ٢٢_ لهتيف ههلمهت (ديوان) بهرگى دووهم، چاپ يهكهم، سليمانى، ٢٠٠٠ ز.
- ٢٣_ لهتيف ههلمهت (ديوان) بهرگه ساييم، چاپ يهكهم، سليمانى، ٢٠٠١ ز.

به فارسى

- ٢٤_ بيروين شكيبا/ شعر فارسى از آغاز تا امروز، چاپ نوم، انتشارات هيرمند، ١٣٧٢.
- ٢٥_ عبدالله حسين زرين كوي (د) آشنائى با نقد آئيبى، چاپ سوم، انتشارات سخن، تهران، ١٣٧٤.
- ٢٦_ سيماناد/ فرهنگ اصطلاحات ادبى، انتشارات مرواريد، تهران، چاپ سوم، ١٣٧٨.

ب- كوفار:

- ٢٧- شاهر عبيد/ النرجسية في الثقافة المعاصرة، المعرفة، العدد ٢٢٩ مجلة ثقافية شعرية، سورية، السنة التاسعه والعشرون، سنة ١٩٩١.

کورتە ی لیکۆلینەوه که

خۆشویستنی خودو نەرگسیهتی شاعیری کورد له تیف هه ئهت ته وهری سه رهکی نه م لیکۆلینەوه یه بیک دههینی. له نه نجامی تیشک خستنه سه ر به کارهینانی زۆری راناوی قسه کهری (من) له دیوانه کانیدا نه وه پرونده بیته وه که خود و نه وهی له خوده وه ده رده چیت که وه ده کړیتته وه نه م لیکۆلینەوه یه پشت نه ستوره به چه ند سه رچاوه یه که له وانه ده روونی یان نه وهی ته نها په یوه ندی به نه ده به وه هه بووه. له پیناو سوود که یان دندا سه ره تا پیناسه ی زا راوه ی نهرگسیه ت کراوه دواتریش ناماژه به هه ندی بو چوونی جیاواز له م باره یه وه کراوه. له م با سه دا شیوازی مامه له که ردن له که ل نهرگسیه ت جیاوازه له وهی که ده رووناسیک ناماژه ی پیده کات لیره دا زیاتر سوود له سیبه رو شوینه واری نهرگسیه ت له سه ر که وه نیشاندانی خود لای له تیف هه ئهت کراوه نه مه ش له و بروایه وه سه رچاوه ده کړیت که کاری نه م لیکۆلینەوه یه به پله ی یه که م با به تی نه ده بیی ره خه بیه چونکه هه ر چه نده شو ریینه وه به ناخی شیکاری ده روونی دا هیشتا هه ر با یه خی سه ره کی ده که ریته وه بو ده قه نه ده بییه که.

الخلاصة

حب الذات و نرجسية الشاعر الكردي لطيف هلمت تشكل المحور الأساسي لهذا البحث. يتضح لنا من خلال القاء الضوء على استخدام الضمير المتكلم (أنا) بكثرة في دواوينه تعظيماً عن الذات وتضخيماً عما يصدر عن هذه الذات اعتماداً في البحث على عدة مصادر منها نفسية ومنها يتعلق بالأدب الصرف، ومن أجل اكمال الفائدة لجأنا الى تعريف مصطلح النرجسية وبيننا تباين بعض الآراء حولها علماً إننا لم نطبق الفرجسية على النصوص المنتقاه كما يطبقها علماء النفس بل أفدنا من ظلال وأثار النرجسية البارزة في تضخيم الذات لدى لطيف هلمت. إنطلاقاً من إيماننا بأن مهمتنا هي أدبية نقدية بالدرجة الأولى مهما توغلنا في التحليل النفسي ستظل الأولوية للنص الأدبي.

Abstract

The biological side and narissism of the Kurdish poet latif Halmat is the main core of the thesis, which clearly appears in his usage of the persoul pronoun "I" in this poetical works. The Research depends on various references, some of them are psychological books while others are concerned with pure literature. The study deals with the definition of the term narissism, then attention is given to the different point of views reposed about the term, Further more, we didn't try to appiy narissism on the selected texts, as a psychic may do, instead we tried to shed some light on the effect of narissism on the poet since we believe the work is critical and literal in the first stage beside our study of the psychological side.